

ת"ד 1063/03/19 - מדינת ישראל תביעות תעבורה תל אביב נגד מוחמד סאלח

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

07 יולי 2022

ת"ד 1063-03-19 מדינת ישראל נ' סאלח

לפני כבוד השופטת שני שטרן
בעניין: מדינת ישראל תביעות תעבורה תל אביב

נגד

מוחמד סאלח

גזר דין

הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של נהיגה בקלות ראש שגרמה לחבלה של ממש, אי ציות לתמרור 201, אי ציות לתמרור 429, נהיגה שלא בכיוון החץ והתנהגות הנורמת נזק בכך שביום 9.8.19, נהג ברח' חיל השריון בתל אביב, מצפון לדרום והתקרב לצומת עם רחוב גולומב (להלן: "הצומת"). הנאשם סטה לנתיב תחבורה ציבורית, משמאלו, בניגוד לחצים המסומנים על גבי הנתיבים, והחל לפנות שמאלה, בניגוד לתמרורים. הנאשם חסם דרכו של רוכב אופנוע שנסע ישר בנתיב התחבורה והשניים התנגשו. לרוכב האופנוע נגרמה חבלת ראש עם דם ראשי ושברים.

ב"כ המאשימה טען לעונש, הציג את תוצאות התאונה וחומרת החבלות שנגרמו למעורב, את העובדה שהנאשם ניהל הוכחות, טען כי רף הרשלנות הינו בינוני-גבוה, ציין מתחם ענישהועתר להטלת עונש מאסר בן 6 חודשים, פסילה בת 36 חודשים, פסילה על תנאי מרתיעה, קנס ופיצוי בסך 10,000 ₪ למעורב.

הפסיקה שאזכרה ע"י ב"כ המאשימה: ת"ד 5276-09-10 קריכלי נקבע כי בפגיעות שכללו הליך ניתוחי ושיקומי ארוך ינוע מתחם הענישה בין 24 חודשים ל-40 חודשי פסילה בפועל ועד 3 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

בנוגע לרע"פ 3161/13 מורז ולעפ"ת 7554-03-13 אורשטיין- לא הצלחתי לאתר פסק הדין והפסיקה לא הוגשה.

ב"כ הנאשם טען לעונש: ביקש להקל עם הנאשם, ציין כי התיק נוהל על מנת שבית המשפט ייחשף למלוא הראיות, טען שמדובר במעורב שאינו מורשה לנהיגה והיה תחת השפעת סמים כפי שעולה מהמסמכים הרפואיים. טען שרשלנותו של הנאשם רגועה.

הפסיקה שאזכרה על ידי ב"כ הנאשם לא הוגשה ולא הצלחתי לאתרה.

הנאשם הסתפק במילים: "אני מתנצל".

דין והכרעה

בבואו של בית המשפט לגזור עונש בעבירה של גרימת תאונת דרכים עליו לעמוד על שני עניינים: מידת רשלנותו של הנהג ותוצאות התאונה.

לא ניתן להקל ראש בפגיעות שנגרמו לנהג המעורב- שבר בלסת ודמם בראש. הוצגו בפני מסמכים רפואיים והמעורב עצמו העיד בדבר השלכות התאונה על חייו. תוצאות התאונה הינן ברף הבינוני.

נסיבות קרות התאונה- הנאשם פנה שמאלה, מנתיב תחבורה ציבורי, שהסימונים בו מורים ישר, מלמדות על רשלנות ברף הבינוני.

על הענישה להרתיע הציבור ולהגן על הערך החברתי של שלמות הגוף והנפש, ביטחון הציבור ואי סיכון המשתמשים בדרך.

מדיניות הענישה הנוהגת

מדיניות הענישה בגרימת חבלה של ממש הינה רחבה. המחוקק קבע בסעיף 38 (3) לפקודת התעבורה, פסילת מינימום בת 3 חודשים למי שחבל בנהיגתו חבלה של ממש באחר. רף הרשלנות, חומרת החבלות והשפעתן על הנפגעים יקבעו את משך הפסילה הנאותה בנסיבות אלו והאם יש לצרף רכיבי ענישה נוספים, כגון רכיב מאסר כלשהו או של"צ.

בת"ד 9528-03-16 מדינת ישראל נ' אטיאס בו נדון נאשם, לאחר שהורשע בגרם תאונת דרכים אשר תוצאותיה חבלות של ממש, בעבירות של נהיגה כשברמזור אור אדום ונהיגה בקלות ראש.

הנאשם נחבל בחבלות בדמות חתך בברך שנתפר דמם מוחי והנוסעת ביתו - אשר הורכבה על האופנוע נחבלה חבלה של ממש בדמות שבר פטישון שהצריך ניתוח לקיבוע.

בית המשפט קבע כי מתחם הענישה בעבירות אלו יכול לכלול ברף העליון שלו אף רכיבים של של"צ, מאסר על תנאי ואף מאסר קצר בעבודות שירות, פסילה בפועל בין 3-12 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

רעפ 11917/05 סיוון צפירי מ"י - נדחתה בקשת רשות ערעור במקרה בו הורשע המבקש בעבירות של גרימת נזק לאדם או לרכוש, נהיגה ברשלנות, סטייה מנתיב וגרימת חבלה של ממש. המבקש סטה מנתיבו ופגע ברכב המעורב, בנתיב הנגדי, נפגעו המבקש, בתו נפגעה חבלות של ממש ושתי נוסעות ברכבו. נהגת הרכב המעורב נחבלה חבלות של ממש ופונתה במסוק. בית משפט קמא גזר על המבקש פסילה למשך 24 חודשים, פסילה על תנאי לתקופה של 12 חודשים וקנס בסך 2,000 ₪.

רע"פ 7208/14 יהושע מרגוליס נ' מ"י, ביהמ"ש לא התערב בגז"ד. הנאשם הורשע בסטייה. 3 נוסעים נחבלו חבלות של ממש- שברים באגן, לסת ורך, הנשמה וניתוח, שבר בשן, דימום בשפתיים. 10 חודשי פסילה בניכוי 60, 4 חודשי פסילה מותנית וקנס בסך 1,200 ₪.

מתחם העונש ההולם:

לצידן של העבירות בהן הורשע הנאשם עומדת פסילת מינימום בת שלושה חודשים.

לאחר שלקחתי בחשבון את רף הרשלנות שנקט בה הנאשם, ברף הבינוני ולאחר שלקחתי בחשבון את מידת החבלות שהינן ברף הבינוני- כמתואר בכתב האישום ועל ידי המעורב אני קובעת כי מתחם הענישה יחל בפסילה בפועל בת 10 חודשים לצד ענישה מרתיעה צופת פני עתיד בדמות מאסר ופסילה מותנים ויסיימו בפסילה בת 18 חודשים ומאסר קצר ופסילה מותנים.

העונש המתאים לנאשם:

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה:

הנאשם, יליד שנת 1999, היה כבן 19 במועד קרות התאונה ומאז חלפו ארבע שנים.

הנאשם אוזח ברישיון נהיגה משנת 2018. לחובתו 2 הרשעות מאוחרות לתאונה.

הנאשם לא הביע חרטה ולמעט המילים: "אני מתנצל" לא לקח אחריות על ביצוע העבירות.

המעורב, רכב על אופנוע כשאני מורשה לנהיגה בו, בנתיב תחבורה ציבורית. גופו של המעורב עבר גמילה בעת האשפוז.

לקחתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, את חלוף הזמן, את רף הרשלנות והפגיעה.

נוכח רשלנותו התורמת של המעורב, שהינו בלתי מורשה, שרכב בנתיב תחבורה ציבורית, מצאתי מקום להציב הנאשם ברף הנמוך של המתחם, לא להטיל על הנאשם מאסר ולאן באמצעות רכיב הפסילה. כמו כן, לא מצאתי מקום לפסוק פיצוי לטובת המעורב, אשר ממילא, זכאי להפרע מההליך האזרחי.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. פסילה בת 10 חודשים בניכוי 2 חודשי הפסילה המנהלית שריצה. יתרת פסילה לריצוי עומדת על 8 חודשים.
2. הפסילה תחל עד ולא יאוחר מיום 18.10.22. על הנאשם להפקיד רישיונו במזכירות בית המשפט גם אם אבד או פקע.
3. מאסר על תנאי בן 4 חודשים והתנאי הוא למשך 3 שנים בהן לא יעבור הנאשם עבירה של גרם תאונת דרכים שגרמה לחבלה של ממש ו/או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.
4. פסילה מותנית לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור הנאשם עבירה של גרם תאונת דרכים שגרמה לחבלה של ממש עבירה ו/או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.
4. קנס בסך 1,500 ₪. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 18.10.22.

ניתנה היום, ח' תמוז תשפ"ב, 07 יולי 2022, בהעדר הצדדים.